

VƯỢT THẮNG TÀN TẬT NHỜ TÌNH THƯƠNG BAO LA CỦA GIA ĐÌNH

Christopher Burke - người Mỹ - bị bệnh ngớ-ngẩn. Chàng làm việc trong trường học dành cho các trẻ em tàn tật. Điều đáng nói: Christopher còn là tài tử đóng phim. Cuốn phim chàng đóng mang tên “Life Goes On - Cuộc sống vẫn tiếp diễn” được khởi chiếu trên đài truyền hình ABC Hoa Kỳ từ ngày 12-9-1989.

Để đạt tới cao điểm danh vọng - cao điểm đối với một thanh niên tàn tật như chàng - Christopher phải thắng vượt rất nhiều khó khăn, trong đó có thành kiến của xã hội đối với người tàn tật. May mắn cho Christopher là chàng sinh ra trong gia đình tốt, cha mẹ và anh chị thật lòng thương yêu chàng, và nhất là, chàng có một quả tim vàng, trong một thể xác và tinh thần tàn tật.

Ông bà Marian và Frank Burke có tất cả 4 người con, 2 gái, 2 trai, kể cả Christopher, con trai sau cùng. 2 chị và anh của Christopher là những đứa trẻ khôi ngô, từng được chọn đóng các vai trong các màn quảng cáo trên truyền hình. Gia đình Burke tiếp nhận con trai bị bệnh khờ-khạo với trọn tấm lòng quảng đại. Hai chị gái Anne và Ellen cùng nhau dạy cho em út biết đọc biết viết. Về phần Francis - anh kè Christopher - cậu thiếu niên có đức kiên nhẫn tuyệt diệu, gần như anh hùng. Francis chơi với em hàng giờ, nhẫn nhục dạy em biết bơi, biết ném banh, biết đánh võ cầu, biết chơi quần vợt. Mỗi khi đi chơi thể thao với bạn bè, Francis luôn đưa em theo và cho em tham dự vào các trò chơi của mình. Tất cả cử chỉ săn sóc yêu thương, triu mến của cha mẹ, của anh chị, đã giúp cậu bé ngớ-ngẩn Christopher, từ từ tham gia cuộc sống gia đình và xã hội.

Năm lên 8 tuổi, Christopher tình cờ trông thấy hình ảnh anh chị mình đóng các vai trong các màn quảng cáo trên truyền hình. Christopher sung sướng đến đỏ mặt, cậu vừa giơ tay chỉ các tấm hình vừa ngọng ngịu nói:

- Con muốn làm như vậy nè .. con muốn .. con cũng muốn ở trên truyền hình nữa!

Bà Marian nghe như lòng bị se thắt, không biết trả lời sao với con. Có nên nói sự thật cho con biết không? Sau cùng, bà nói:

- Cưng à, Mẹ không rõ có vai nào dành cho con không.

Bà Marian thật lắm, bà không biết rằng, đứa con trai ngớ-ngẩn của bà lại có sức tự tin vững chắc. Cậu bé trả lời Mẹ:

- Để rồi xem, ai biết được!

Chính từ giây phút đó, cậu bé không ngừng mơ ước trở thành tài tử đóng phim, xuất hiện trên truyền hình!

Năm 21 tuổi, Christopher Burkner mẫn bậc trung học. Chàng rời ghế nhà trường và tìm việc làm. Nhưng chàng chạm trán với sự thật phũ phàng: không ai muốn thuê chàng chính thức làm bất cứ việc gì. Sau cùng, qua trung gian của chị gái Ellen - giờ đây lập gia đình và có con cái - Christopher được nhận vào làm việc trong một trường học dành cho các trẻ em tàn tật.

Và rồi điều Christopher hằng ước mơ xảy đến. Một ngày người ta tìm một người trẻ ngớ-ngẩn để đóng một vai trong truyện phim "Life Goes On" trình bày những vui

buồn, khó khăn, chiến đấu, ngày qua ngày, của một gia đình có đứa con bị khờ-khạo. Christopher được giới thiệu và chàng nhận lời ngay. Chàng vui mừng hết lớn:

- Phải rồi, đúng rồi, tôi sắp đóng phim!

Sau khi nhận lời đóng phim, nhiều vấn đề được đặt ra. Người ta không rõ Christopher có thể thực hiện trọn vẹn các vai đóng không. Chẳng hạn, trong một màn, chàng phải đóng vai một học sinh ngớ-ngẩn, bị gọi đến văn phòng ông hiệu trưởng, cùng với vị giáo sư và cha mẹ, để trả lời nghi vấn của ông hiệu trưởng. Nhất là, để minh oan cho mình, trước lời vu cáo chép bài người bên cạnh, chàng phải đọc thuộc lòng, trước mặt mọi người, một đoạn trong bài thơ "Con quạ" của văn sĩ nổi tiếng người Mỹ, ông Edgar Allan Poe (1809-1849). Chàng Christopher khờ khạo có thể đóng trọn vai này chăng, hay phải nhờ người nhắc? Nhưng Christopher thật tự tin. Chàng quyết định học thuộc lòng đoạn thơ và chàng thành công vẻ vang.

Khi khởi chiếu truyện phim "Cuộc sống vẫn tiếp diễn", hết mọi khán thính giả đài truyền hình ABC thật cảm động theo dõi câu chuyện và nhiệt liệt khen ngợi chàng ngớ-ngẩn Christopher đóng phim thật tài tình!

Thế nhưng Christopher không lấy thành công làm vinh dự riêng cho mình. Chàng dùng thành công để lôi kéo sự chú ý của quần chúng đối với số phận người tàn tật. Chàng khuyến khích, nâng đỡ tinh thần của người không may bị tàn tật, hoặc thể xác, hoặc tinh thần. Chàng hằng say sống cho tha nhân, vì tha nhân và quên đi nỗi bất hạnh của riêng mình.

... "THIÊN CHÚA sẽ làm mưa trên hạt giống người gieo trồng, cho lương thực, sản phẩm của đất đai, thật dồi dào béo bổ. Ngày đó, súc vật người chăn nuôi sẽ ăn trên những đồng cỏ xanh bát ngát. Bò lừa cày ruộng sẽ được ăn cỏ khô trộn muối, cỏ người ta đã lấy xẻng và chĩa mà rải ra. Trong ngày đại tàn sát, khi các ngọn tháp đổ nhào trên mọi núi và mọi đồi cao, sẽ có những khe suối và dòng nước chảy. Vào ngày THIÊN CHÚA băng bó vết thương cho dân Người, và chữa lành những chỗ nó bị đánh, ánh sáng mặt trăng sẽ nên như ánh sáng mặt trời, và ánh sáng mặt trời sẽ tăng gấp bảy - ánh sáng của bảy ngày" (Sách Isaia 30, 23-26).

(Reader's Digest SÉLECTION, Octobre 1992, trang 61-66).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt